

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 10. stycznia 1913.

Treść: Art. 3. Ustawa, dotycząca utworzenia izb inżynierskich.

3.

Ustawa z dnia 2. stycznia 1913, dotycząca utworzenia izb inżynierskich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Dla zastępowania stanu rządowo upoważnionych techników prywatnych i inżynierów górniczych, dla popierania interesów i strzeżenia godności stanu tych kół zawodowych tworzy się izby inżynierskie.

§ 2.

Okręgi i siedziby izb inżynierskich ustanowi się w drodze rozporządzenia.

O kwestyach majątkowo-prawnych, wynikających ze zmiany okręgów obecnie istniejących izb, rozstrzyga Ministerstwo robót publicznych po wysłuchaniu interesowanych izb bez ujmy dla roszczeń prawnych osób trzecich.

§ 3.

Wszyscy rządowo upoważnieni technicy prywatni i inżynierowie górniczy należą jako członkowie do tej izby inżynierskiej, w której okręgu mają swą siedzibę zawodową i mają wypełniać obowiązki z tem połączone.

§ 4.

Władze polityczne względnie starostwa górnicze będą zawiadamiały prełożenie właściwej izby inżynierskiej o odebraniu przysięgi od rządowo upoważnionego technika prywatnego lub inżyniera

górniczego, o jego siedzibie i zmianie tejże, o odebraniu lub zgaśnięciu upoważnienia i o zawieszeniu rządowo upoważnionego technika prywatnego lub inżyniera górniczego w jego czynnościach.

§ 5.

Rządowo upoważnieni technicy prywatni i inżynierowie górniczy mają donieść do dni 14 o lokalu dla swego przedsiębiorstwa i o każdej jego zmianie prełożeniu izby, do której należą, względnie do której związku wstępują. Jeśli co najmniej przez trzy miesiące wykonują swe upoważnienie w okręgu obecnej izby bez przeniesienia siedziby swego przedsiębiorstwa, mają donieść o tem również prełożeniu obu izb inżynierskich.

§ 6.

Walne zgromadzenie izby inżynierskiej zwołuje się z początkiem każdego roku kalendarzowego. Oprócz tego należy zwołać walne zgromadzenie, jeżeli co najmniej trzecia część członków izby zażąda tego pisemnie od prełożenia izby. Zresztą może prełożenie izby zwołać walne zgromadzenie, ilekroć uważa to za potrzebne.

Zwołanie ma nastąpić co najmniej na 10 dni przedtem, przyczem należy oznajmić porządek dzienny.

Jeżeli prełożenie izby nie jest jeszcze wybrane lub nie funkcjonuje prawidłowo, przysługuje prawo zwołania i kierownictwa walnego zgromadzenia władzy nadzorczej (§ 20.).

§ 7.

Walne zgromadzenie izby inżynierskiej jest zdolne do uchwał, jeżeli obecna jest co najmniej czwarta część członków. W razie niezdolności do

uchwał należy rozpisać drugie zgromadzenie z tym samym porządkiem dziennym, które zdolne jest do uchwał bez względu na ilość obecnych. Rozpisanie drugiego zgromadzenia może nastąpić dopiero po ustaleniu niezdolności do uchwał pierwszego zgromadzenia.

Na walnem zgromadzeniu izby inżynierskiej zapadają uchwały bezwzględną większością głosów.

Przewodniczący bierze udział w głosowaniu; w razie równości głosów rozstrzyga jego głos.

§ 8.

Do walnego zgromadzenia izby inżynierskiej należy narada i powzięcie uchwały w wszystkich sprawach, dotyczących się interesów stanu rządowo upoważnionych techników prywatnych i inżynierów górniczych, o ile sprawy te nie wchodzą w zakres działania prełożeństwa izby (§§ 13. do 17.), a w szczególności:

- a) ustanowienie porządku czynności dla siebie i dla prełożeństwa izby; zatwierdzenie tych porządków czynności jest zastrzeżone Ministerstwu robót publicznych;
- b) wybór członków prełożeństwa i rewizorów rachunkowych oraz ich zastępców;
- c) ułożenie preliniarza rocznego oraz ustanowienie wkładek członków dla pokrycia wydatków izby;
- d) badanie i zatwierdzanie rachunków rocznych;
- e) powzięcie uchwał o środkach, zastosować się mających dla osiągnięcia celów i zadań izby, w szczególności także w sprawie wzajemnego wspierania się członków tego samego stanu i ich rodzin.

§ 9.

Prełożeństwo izby składa się z ośmiu do piętnastu członków i dwu do czterech zastępców.

Oprócz tego ustanawia się dwóch rewizorów rachunkowych i ich zastępców.

Wedle potrzeby może być izba lub prełożeństwo izby podzielone na sekcje; w takim razie bliższe postanowienia co do siedziby, organizacji i zakresu działania sekcji wydane zostaną drogą rozporządzenia.

Wszystkie funkcje są urzędami honorowymi.

§ 10.

Funkcjonariuszy, wymienionych w § 9., wybiera walne zgromadzenie izby większością głosów.

Drogą rozporządzenia można postanowić, że obok osobistego oddania głosu dopuszczalne jest także przesłanie kart głosowania.

Wszyscy członkowie izby, którzy nie są wykluczeni od prawa wyborczego, mają prawo wyboru i wybieralności.

Wykluczeni są członkowie.

- a) których właściwa władza zawiesiła w ich czynnościach,
- b) których prełożeństwo izby uzna za pozbawionych prawa wyborczego, i w tym zakresie, w jakim to orzeczono (§ 17.),
- c) którzy pozostają w śledztwie, prowadzonym przez radę honorową, z powodu zachowania się ubliżającego stanowi (§ 17.).

§ 11.

Wyboru członków prełożeństwa i ich zastępców dokonuje się na przeciąg trzech lat, wyboru rewizorów rachunkowych i ich zastępców na przeciąg jednego roku. Funkcjonariusze ci mają jednak także po upływie okresu wyborczego sprawować dalej swoje czynności urzędowe aż do dokonania nowego wyboru.

Z pośród jednej i tej samej kategorii rządowo upoważnionych techników prywatnych oraz z pośród kategorii inżynierów górniczych wolno wybrać najwyżej trzecią część członków prełożeństwa.

Ustępujący funkcjonariusze mogą być ponownie wybrani, nie są jednak obowiązani przyjąć wyboru na najbliższy okres funkcyjny. Taksamo mogą nie przyjąć wyboru członkowie, którzy przekroczyli 60. rok życia.

Zresztą nie wolno odmówić przyjęcia wyboru bez uzasadnionych powodów. Nieprzyjęcie bez uzasadnionego powodu ulega karze jako zaniebdanie obowiązków, ciążących na członkach wobec izby (§ 17., ust. 1., lit. a).

§ 12.

Członkowie prełożeństwa wybierają z swego grona prezydenta izby i jednego lub dwu wiceprezydentów na czas trwania swych funkcji. Inni członkowie prełożeństwa używają tytułu „radców izby“.

Zastępcy członków prełożeństwa wstępują w miejsce radców izby w razie wystąpienia tychże przed upływem okresu funkcyjnego; nie są jednak powołani do zastępowania radców izby w razie doznania przez tychże czasowej przeszkody.

Jeśli wszyscy zastępcy wstąpili do prełożeństwa, może ono dalszy ubytek radców izby uzupełniać drogą kooptacji.

§ 13.

Prełożeństwo izby powołane jest do narady w wszystkich sprawach, dotyczących wspólnych interesów członków izby lub poszczególnych ich kategorii, do powzięcia uchwał w własnym zakresie

albo też do zasięgania w ważnych sprawach uchwał walnego zgromadzenia, do porozumiewania się z innymi izbami inżynierskimi lub też innymi powołanymi do tego korporacjami, do zwracania się z podaniami do władz oraz do wnoszenia ewentualnych wniosków i petycji do rządu.

Władze będą dawały przełożeniom izb sposobność wyrażania opinii w ogólnych kwestjach, będących przedmiotem rozpraw a dotyczących się interesów stanu rządowo upoważnionych techników prywatnych lub inżynierów górniczych. W szczególności będzie się przełożenia izby przesłuchiwać: co do zamierzonych zmian lub przeistoczeń instytucji rządowo upoważnionych techników prywatnych lub inżynierów górniczych, co do zmiany okręgu i siedziby istniejących izb inżynierskich, co do wydania przepisów o egzaminach dla rządowo upoważnionych techników prywatnych lub inżynierów górniczych, w razie orzekania w wątpliwych wypadkach o zakresie upoważnień, przysługujących autoryzowanemu technikowi prywatnemu lub inżynierowi górniczemu oraz o policzalności praktyki, wykazanej przy ubieganiu się o upoważnienie.

Z drugiej strony obowiązane są przełożenia izby na żądanie władz oświadczać się i wydawać opinię w kwestjach, należących do zakresu działania izby. W ważnych sprawach może przełożenie izby zastrzec walnemu zgromadzeniu wyrażenie zdania w takich kwestjach.

§ 14.

Do przełożenia izby należy załatwianie bieżących czynności izby, w szczególności zaś:

- a) wykonywanie uchwał walnego zgromadzenia izby;
- b) załatwianie ekonomicznych spraw izby i ściąganie wkładek rocznych;
- c) zwoływanie walnego zgromadzenia i narady wstępne nad wszystkimi przedmiotami, należącymi do porządku dziennego walnego zgromadzenia;
- d) przedkładanie walnemu zgromadzeniu sprawozdania czynności, rachunku rocznego i projektu preliminarza;
- e) ogłaszanie wyników wyborów i prowadzenie oraz peryodyczne obwieszanie listy rządowo upoważnionych techników prywatnych i inżynierów górniczych.

Zaległe wkładki roczne mogą być w razie potrzeby ściągane w drodze egzekucji politycznej.

§ 15.

Przełożenie izby prowadzi zapiski co do tych sił pomocniczych, zatrudnianych przez członków izby, których zajęcie ma znaczenie dla praktyki, wymaganej wedle każdorazem obowiązujących przepisów do uzyskania upoważnienia autoryzowanego technika prywatnego lub inżyniera górniczego.

W tym celu winni członkowie donosić w przełożeniu izby w ciągu dni 14 o wstąpieniu i wystąpieniu takich sił pomocniczych. Taksamo należy donieść bezzwłocznie przełożeniu izby o każdej przerwie w służbie, trwającej dłużej niż dwa miesiące.

Przy zgłoszeniu wstąpienia wykazać należy studia, odbyte przez odnośnego technika.

Świadczenia zatrudnienia, wydawane takim osobom pomocniczym, podlegają zatwierdzeniu przez przełożenie izby.

§ 16.

Przełożenie izby sprawuje także czynność sądu polubownego. W tym zakresie należy do niego:

- a) pośredniczenie w sporach pomiędzy członkami izby w sprawach zawodowych;
- b) badanie i ugodowe załatwianie zażaleń, wnoszonych przeciw członkom izby z powodu wykonywania ich czynności.

Ugody zawarte i spisane w tych wypadkach przed przełożeniem izby, są tytułami egzekucyjnymi w myśl § 1., l. 15, ordynacji egzekucyjnej.

Członkowie izby obowiązani są w takich wypadkach przed ewentualnem udaniem się na drogę skargi sądowej zażądać pośrednictwa przełożenia izby.

§ 17.

Izba inżynierska winna występować przeciw członkom izby z urzędu jako rada honorowa:

- a) w razie zaniedbania obowiązków, ciężących na członkach wobec izby;
- b) w razie naruszenia powagi stanu.

W tych wypadkach może przełożenie izby po należytem ustaleniu stanu sprawy i przesłuchaniu obwinionego udzielać upomnień i nagan, w razie zaś znacznych nieprawidłowości lub w razie powtórzenia czynu nakładać grzywny do 400 K, nadto orzekać odebranie biernego lub zarazem czynnego prawa wyboru do izby na pewien czas albo na zawsze.

Grzywny, nałożone prawomocnie przez przełożeństwo izby, mogą być w razie potrzeby ściągnięte w drodze egzekucji politycznej.

Jeżeli przełożeństwo izby uzna, że członek izby dopuścił się występku służbowego, którego ukaranie należy do władzy politycznej lub górniczej, ma o tem donieść właściwej władzy. Przełożeństwo izby zostanie zawiadomione o wydanem wskutek tego zarządzeniu.

§ 18.

Przełożeństwo izby jest zdolne do powzięcia uchwał, jeżeli obecna jest więcej niż połowa członków przełożeństwa, a wśród nich prezydent lub wiceprezydent. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów. Przewodniczący bierze udział w głosowaniu; w razie równości głosów rozstrzyga jego głos.

Do powzięcia uchwał w charakterze rady honorowej wymagana jest obecność co najmniej trzech czwartych członków przełożeństwa i większość dwóch trzecich obecnych. Jeśli posiedzenie nie jest zdolne do uchwał, zwołuje się drugie posiedzenie, które zdolne jest do uchwał w razie obecności co najmniej dwóch trzecich członków przełożeństwa.

§ 19.

Prezydent, a w razie doznania przez niego przeszkody wiceprezydent, względnie jeden z obu wiceprezydentów zastępuje izbę inżynierską na wewnątrz i na zewnątrz, pośredniczy w znoszeniu się przełożeństwa izby z samą izbą inżynierską, wyznacza członkom przełożeństwa izby zakres ich czynności i nadzoruje ich prawidłową działalność. Zwołuje on posiedzenia przełożeństwa izby i przewodniczy na nich oraz na walnych zgromadzeniach izby.

Prezydent podpisuje wszystkie pisemne wygotowania przełożeństwa izby.

§ 20.

Nadzór nad izbą inżynierską i jej działalnością sprawuje polityczna władza krajowa, a mianowicie, jeżeli okrąg izby obejmuje kilka krajów, polityczna władza krajowa w siedzibie przełożeństwa izby. W tym celu może władza krajowa wglądać w cały tok czynności izby i wysyłać przedstawiciela na walne zgromadzenia i posiedzenia przełożeństwa.

Władza nadzorcza ma prawo w razie przekroczenia zakresu działania lub w razie sprzeciwiającego się przepisom postępowania nastawać na usunięcie nieprawidłowości, pozbawiać mocy obowiązującej uchwały, sprzeciwiające się ustawom, i w razie potrzeby rozwiązać przełożeństwo izby oraz zarządzić nowe wybory.

Przeciw zarządzeniom politycznej władzy krajowej przysługuje izbie prawo wniesienia w ciągu czterech tygodni rekursu do Ministerstwa robót publicznych.

§ 21.

Przeciw orzeczeniom dyscyplinarnym, wydanym przez przełożeństwo izby (§ 17.), z wyjątkiem zwykłego upomnienia, tudzież przeciw odnowieniu wpisania zgłoszonej siły pomocniczej lub potwierdzenia świadectwa zatrudnienia (§ 15.) przysługuje interesowanym prawo wniesienia w ciągu 14 dni zażalenia do politycznej władzy krajowej, która o tem ostatecznie orzeka. Zażalenie należy wnieść bezpośrednio u politycznej władzy krajowej.

§ 22.

Grzywny, nałożone na członka izby przez władzę polityczną lub górniczą za występki służbowe albo przez przełożeństwo izby na podstawie niniejszej ustawy, przypadają izbie, do której ukarany należy.

Izby mają oddawać grzywny na cele ogólnej użyteczności.

§ 23.

Nazwa „izba inżynierska“ zastrzeżona jest dla korporacji, utworzonych na podstawie niniejszej ustawy. Innym korporacjom i zakładom nie wolno używać ani pomienionej ani też żadnej innej nazwy, którąby można pomieszać z nazwą pomienioną.

§ 24.

Minister robót publicznych upoważniony jest do wydania w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministrami potrzebnych dalszych rozporządzeń w granicach powyższych zasadniczych postanowień.

§ 25.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzy miesiące po dniu jej ogłoszenia.

Wykonanie jej poruczam Moim Ministrom robót publicznych, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 2. stycznia 1913.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.
Heinold wkr.

Hochenburger wkr.
Trnka wkr.